

Ducháček

září 2014

M S
BU...IN

HERA
NA VERALIA

PART II

Vážení čtenáři a fandové DM!

Po šesti letech vychází druhé číslo našeho BULL-et-INu, což je samozřejmě poněkud v rozporu s prvotním prohlášením, že bychom rádi vydávali tento náš zpravodaj 2x do roka. Inu, řada okolností zmařila tento cíl.

Jednou z mnoha bylo i rozčarování poté, co jsme dotáhli do konce Strážce legendy a přivedli ho hned k dvojímu vydání na DVD. Poslední zbytky naivity v nás doufaly, že se tím něco změní, že se nám otevrou dveře k dalším projektům a že se nám konečně podaří prorazit alespoň na poli českého filmu. Jenže se tak nestalo. Nešlo o prodejní čísla, ta nebyla špatná. Nešlo o spíše špatné recenze, které ovšem dokázaly zohlednit téměř nulový rozpočet, se kterým jsme se do tohoto velkého projektu pustili. Fakt, že se po vypuštění filmu do světa nestalo vlastně vůbec NIC, byl tím posledním, co jsme v dané chvíli dokázali unést. Když se rok soustředíte na jeden projekt a věnujete mu veškerý volný čas a peníze, zanechá to ve vás trochu hořký pocit, když je odezva minimální.

A tak jsme po uvedení Strážce legendy, Gortha a Red Sky obrátili svou pozornost jinam. Bylo potřeba obnovit nedostatek finančních prostředků, zajistit rodiny a najít nové životní cíle. Ne, že bychom zcela opustili filmovou tvorbu, ale je pravda, že jsme částečně rezignovali na další snahu. Nebylo to tak, že bychom nechtěli točit, ale cítili jsme, že to prostě nejde za stejných podmínek. Člověka to vycucne a když nepřijde satisfakce, způsobí to řadu komplikací. A když je člověk na dně, nemá ani náladu ani kapacitu něco vytvářet. Pochopili jsme, že bez řádného finančního zajištění projektů, je jejich tvorba buď velmi omezená nebo může mít katastrofální následky. A když už člověku není dvacet, musí hodně přemýšlet, co se ještě odváží risknout.

Proto nastala pauza, ve které jsem jen sem tam občas zapracoval na něčem menším. Nebyla ani možnost dotáhnout rozdělané projekty - Hra na vraha, part II, Blue Sky, Nebezpečná zvířata ČR. Přesto se i v tomto období objevilo pár úspěchů. Strážce legendy byl odvysílán v prime timu na CS Filmu. V premiéře nasbíral kolem 5000 diváků, v opakování pak něco kolem 4000. A to nejsou (dle slov samotné televize) špatná čísla. Na Horror filmu pak byly odvysílány naše další počiny. A to potěší.

V roce 2013 jsme natočili první film na digitální fotoaparát. Minutový kraťas Invaze představuje digitální triky z kuchyně Jaroslava Kasala a jen těsně nezabodoval na Aerokraťasu 2013.

Životní situace klíčových osob naší filmové party se stabilizovala. A s tím se dostavila nová chuť do natáčení. Tu pobídla i možnost natáčet reklamní sitcom Vestíkovi pro výrobce slaných dobrot Vest Zlín. Zahráli si v ní Marek Dobrodinský, Jana Čambalová, Kateřina Bícová a Filip Žďárek. A opět jsme natáčeli na foťák.

Od podzimu loňského roku jsme se také věnovali dokončení Hry na vraha, part II. Více o filmu se dočtete v článku, nicméně je fajn, že se film po 12 letech konečně dočkal premiéry.

Ještě letos chystáme premiéru Blue Sky. A pracuje se i na dokumentární sérii Nebezpečná zvířata ČR. Jisté je, že bych rád dotáhl všechny resty a následně se pustil do nových projektů.

Myslím si, že v souvislosti s oslavou 15 let existence, která nás čeká v příštím roce, by bylo fajn přijít s novými filmy, které si získají diváckou pozornost. Myslíte, že jsme pořád naivní? Možná, ale když člověk film miluje, nemůže si prostě pomoci.

Příjemný zbytek roku.

Pavel Žďárek

HRA NA VRAHA PART II

Pokud někdo v České republice eviduje dobu, která trvá od natočení filmu do jeho zpracování a uvedení, pak by měl bezpochyby zaznamenat údaj 12 let u pokračování hororu Hra na vraha. Je dost dobře možné, že se nám podařilo trhnout i nějaký ten rekord. Nebylo to ovšem úmyslné a už vůbec nás to netěší. Na vině je především režisér Pavel Žďárek, který dával v tomto období přednost jiným projektům a film nechal u ledu.

Až na konci roku 2013 se zavřel do střížny a pustil se do zpracovávání natočeného materiálu. Ale málem toho okamžitě opět nechal. V roce 2002, kdy byl film natočen, byl s výsledkem spokojený a dokonce jsme uvažovali, že Hru na vraha, part II nasadíme do kin. Nyní po letech se ale ukázalo, že hned celé pasáže filmu jsou v dost tristním stavu. Ačkoliv se natáčelo na dvě kamery, nebylo občas možné složit některé scény, protože v záběrech prostě bylo něco jiného, než by mělo být. Nakonec se ale podařilo přenést i přes toto úskalí a film byl v červnu 2014 dokončen. Oproti původnímu plánu nebyl nakonec zvuk přetočen ve studiu, což sice po tech-

nické stránce znamená opět mírný nedostatek, ale s ohledem na odstup od natáčení by byla výroba postsynchronů značně komplikovaná a patrně by film nebyl dokončen nikdy. Ale vraťme se do roku 2002 a připomeňme si, jak probíhalo natáčení. Točilo se na dvou lokacích. Nejprve se štáb vrátil na místo činu, do Pěncína, kde se natáčel aby zde

sekvenci, jež může být pro fanoušky nečekaná, protože žánrově rozhodně nespadá do kategorie slasher. Pro tuto scénu se podařilo vytvořit pěknou atmosféru pomocí světla a dýmu (vytvořeného na ohni při hazování mokré trávy a listů).

Hlavní natáčení ale probíhalo v Kůzové u Rakovníka. Zde se na tři dny usadil štáb, aby na scénu přivedl novou partu lidí, která si chce zahrát nevinnou hru na vraha. Stejně jako v prvním díle i tentokrát to nejde zcela podle plánu a brzy se na scénu vrací Jan Novák v masce a s ostrými nástroji v ruce. Právě na vražedné sekvence je scénárista a režisér Pavel Žďárek hrdý nejvíce. Ty obstály i z hle-

diska času a věří, že diváky překvapí, potěší i poděsí. "Poděkování patří všem zúčastněným," říká režisér. "Luboš Blajda a Michala Rampichová připravili rekvizity a masky, které mají ve filmu klíčovou úlohu. Díky nim scény s vražděním fungují. A pak samozřejmě i díky obětavým hercům a ostatním členům štábu."

Ke slovu tak přijdou nůžky na keře nebo další zahradnické náčiní. Zajímavé je, že natáčení nepřímo ohrozily záplavy, které v roce 2002 na pár dnů odřízly některá místa naší republiky. U Rakovníka sice bylo sucho, ale z Prahy se dalo odjet jen po Barrandovském mostě, který byl onen den střídavě uzavřený i průjezdný. Nakonec vše dobře napadlo, i když právě díky povodním se ve filmu neobjevila Gabriela Vlčková, kterou voda uvěznila v Kraľupech nad Vltavou.

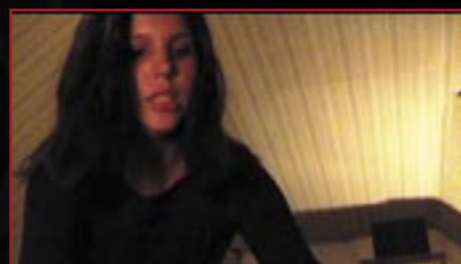
Nahradila ji sympatická modelka Martina Růžičková. V dalších rolích se objevují Jan Doležel, Karolína Doleželová, Kristina Šilarová a Martin Hřib. Vrací se i někteří herci z prvního dílu. Jelikož už uplynulo 12 let od natáčení, bylo zajímavé oslovit tvůrce a herce, aby si s námi zavzpomínali.

Filip Coufal se objevil již v prvním filmu. A přestože byl

Janem Novákem zabit, objevuje se i v pokračování. Ještě před shlédnutím výsledného filmu, Filip Coufal při vzpomínce na natáčení říká: "Mám pocit, že mi pro jistotu ani scénář nesvěřili do ruky. Za to mi do ní vložili lahvičky jako inspiraci. Byl jsem jenom v jedné scéně, tak se

na ni moc těším a doufám, že ji omylem nevystříhli. Protože, jak se říká, není malých rolí. Dal jsem do té scény vše, trvdě jsem se na ni chystal. Ten lahviček totiž nebyl jenom jeden či dva. Proto si myslím, že jsem podal kvalitní výkon."

Ohledně případné účasti v dalším pokračování se Filip takové nabídky nebrání: "Myslím že bych se rád opět zúčastnil, myslím si že kvalitních příšer není nikdy dost."

Jaroslav Kasal, známý ze seriálu Bastard Vega, podal v prvním díle výkon, který nebylo možné přehlédnout. A také se vrací.

Vzpomíná: "Bohužel jsem se zúčastnil pouze posledního natáčecího večera, jelikož moje postava děj prvního dílu nepřežila." Proč byla jeho scéna náročná? "Cestou na natáčení jsem položil motorku přímo na vlastní nohu, která pak moc nefungovala. Proto bylo nejtežší udržet se na vlastních nohou - potácení a krvácení šlo, díky té havárii, úplně samo!" dodává s úsměvem. A na otázku, na kterou scénu se těší, odpovídá: "Na všechny, těším se

jako děcko kompletně na celý film, i když to prý bylo celé točené bez červeného filtru." Ta poslední narážka se týká obscese režiséra natáčet s červeným filtrem; kromě filmů Red Sky a Blue Sky také videoklip Tím to nekončí, kde Jaroslav Kasal také účinkoval.

Jak už to bývá, najde se i nějaký ten nestandardní zážitek z natáčení. "Lovím ve své pětivteřinové paměti... a snad kromě veselé bouřky, snad i to, že po večerní eth-

anolové dietní chybě jsem rozbil ukázněně spací rozdělení natáčecího štábu na chlapecké a dívčí pokoje. (smích) Dnes už bych takovou chybu neudělal, neb jsem prakticky abstinent v seriózním věku."

A zájem o roli v dalším díle? Jařek v tom má jasno: "Zcela určitě na 400 %!"

Martin Hřib si zahrál novou postavu, jednoho z účastníků víkendové hry na vraha. "No, je to už hodně dávno... pamatuju si, že to bylo super natáčení, těžkou scénu jsem snad ani neměl," vzpomíná a dodává: "Celé natáčení bylo veselé, konkrétně už nevím, je to fakt hrozně dávno. Moc se těším na výsledek, určitě

to bude stát zato." Martin Hřib se filmu účastnil také jako kameraman a stojí za některými vydařenými záběry. A přestože bydlí na druhém konci republiky, říká: "Do trojky bych šel, jen jsem poněkud z ruky..."

Petr Tomek si zahrál v první i druhém dílu, ale také se stal hlavním kameramanem filmu. "Natáčení s Ducháček Movies byla vždycky hlavně sranda a to platilo i v případě Hry na vraha, part II. Navíc to byla příležitost hodit na chvíli starosti o zatopenou Prahu za hlavu." Když se ho zeptáte, jaká scéna byla nejtěžší, vzpomíná tu závěrečnou, ovšem ihned dodává: "Ne, počkej, to byla přece ta nejzábavnější, kdy jsme si to mohli vyřídít s režisérem!"

Jan Doležel si také zahrál v řadě filmů Ducháček Movies, jako třeba ve Strážci legendy. Ve Hře na vraha, part

II pak vytvořil postavu Martina, který u sebe na chatě organizuje sraz lidí, kteří si titulní hru chtějí zahrát. Honza říká: "Na natáčení vzpomínám rád, cesta přes Vltavu byla dobrodružná a vše zlé se nakonec v dobré obrátilo a co vás nezabije, to vás posílí." Čekala ho také nejtěžší a nejnebezpečnější scéna z celého filmu. "Fyzicky nejtěžší pro mne byla rozhodně scéna v ledové vodě s mrtvou myší (tu myslím diváci neuvidí, pouze na fotografiích z natáčení), kdy jsem měl pocit, že mi ledová pěst zastaví srdce dřív než se režisér rozhodne zakřičet: AKCE," vzpomíná. Jisté je, že i když v ledové vodě strávil pouhých pár minut, musel se následně několik hodin ohřívát na slunci zabalený do deky. A na co se z filmu nejvíce těší?

“Vzpomínám si jen na pár scén a všechny bych je rád viděl, takže se v podstatě těším na celý film,” říká. V každém případě i přes svou náročnou roli by účast v pokračování neodmítl.

svojí oblíbenou hru. Kristina má herecké zkušenosti z filmu Intermezzo.

Co se týká filmového štábu, **Pavel Žďárek** napsal k filmu scénář a ujal se režie. Zároveň si ve filmu zahrál.

Hlavním kameramanem filmu je Petr Tomek. Za kamerou se ale objevil i režisér, nebo Martin Hřib.

O masky a trikové záběry se postarala dvojice Luboš Blajda a **Michala Rampichová**.

Luboš Blajda vzpomíná: “Bylo to super. Poznal jsem Kasiho a tím začal něco málo dělat v amatfilmu. Bylo to pro mě jedno z mála vybočení od průměrného vobyčejného života.” A nepřekvapí, že ze všech scén je nejvíce zvědavý na tu závěrečnou. Říká: “Vzhledem ke své

funkci v týmu se těším na vyhřezlý střeva... abych se mohl veřejně stydět.” A jako jeden z mála má i jedinečný zážitek: “No. Netýká se to přímo natáčení, ale někdo se mi snažil dvakrát po sobě

osladit kafe hladkou moukou!” A bránil by se práci na dalším díle? “Určitě bych chtěl,” pokyvuje hlavou, “ale stal se ze mě starej linej fotr a je pro mě těžký se dokopat k čemukoliv. V hlavě mám pár nezrealizovanejch námětů a natáčení mi všeobecně chybí.”

Martina Růžičková přijela kvůli natáčení dokonce až z Brna; a nezastavila jí ani velká voda, ani cokoli jiného. Pro Martinu, která se věnovala modelingu, to byla první filmová role a zvládla jí na jedničku – včetně bojové scény.

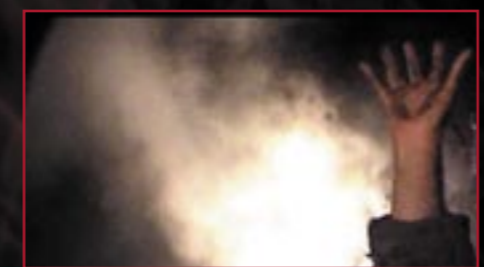
Karolína Doleželová byla stejným nováčkem a i ona se se svojí úlohou před kamerou popasovala více než se ctí. Její Petra je silná ženská postava, což by leckdo díky jejímu křehkému vzhledu netipoval.

Kristina Šilarová hraje její nejlepší kamarádku, která na ní trochu žárlí. Přesto tvoří nerozlučnou dvojici, která také společně dorazí na chatu zahrát si

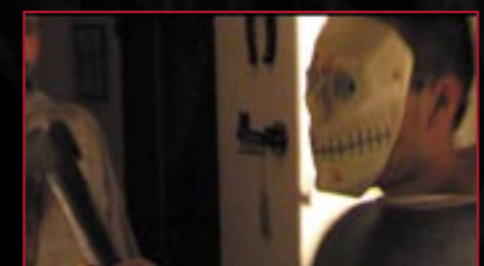

V postprodukcí se o film postaral Pavel Žďárek raději kompletně sám. Říká: “S ohledem na stáří materiálu a jeho některé nedostatky jsem už nechtěl zapojovat další lidi a raději jsem vše dokončil sám.” Ve finále to především znamená, že je i autorem hudby.

“Přiznávám, že jsem až překvapivě spokojený se soundtrackem, který k filmu vzniknul,” říká s úsměvem Pavel Žďárek. “Snažil jsem se tentokrát potlačit obvyklou

melodičnost, která se mi při podobných příležitostech do procesu skládání vkrádá a myslím, že výsledek je pro daný účel uspokojivý. To je ale pouze můj názor. Finál-

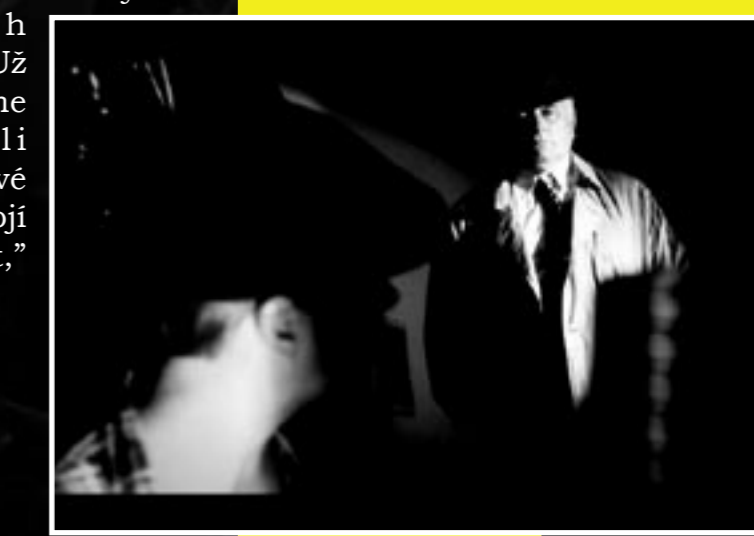
výměně, byla jeho kvalita opravdu nízká. Při natáčení se nikdo neobtěžoval používat externí mikrofon, vše se natáčelo přímo do kamer. Ve střížně s tím byla hromada práce a výsledek se ani tak nemůže rovnat původním plánům.

“Z marketingového hlediska to určitě není nejchytřejší tah, ale nemůžu tvrdit, že se podařilo druhým dílem ten první překonat. Ale i zde se najde pár dobrých a překvapivých momentů. Už jen fakt, že jsme zkombinovali dva hororové subžánry stojí za pozornost,” dodává režisér.

(md)

ní slovo mají diváci a kritici, od kterých po právu očekávám méně příznivé recenze než v případě prvního filmu.” Jedním z tradičních problémů byl i zvuk. Jelikož se počítalo, že dojde k jeho kompletní

režie, byla jeho kvalita opravdu nízká. Při natáčení se nikdo neobtěžoval používat externí mikrofon, vše se natáčelo přímo do kamer. Ve střížně s tím byla hromada práce a výsledek se ani tak nemůže rovnat původním plánům. “Z marketingového hlediska to určitě není nejchytřejší tah, ale nemůžu tvrdit, že se podařilo druhým dílem ten první překonat. Ale i zde se najde pár dobrých a překvapivých momentů. Už jen fakt, že jsme zkombinovali dva hororové subžánry stojí za pozornost,” dodává režisér.

KRÁTKÉ ZPRÁVY

* Premiéra sci-fi **BLUE SKY**, které je pokračováním filmu **RED SKY**, je naplánována na listopad 2014.

* Díky nové posile týmu, střihačce Petře Uhrincové, se po delší předstávce posunuly postprodukční práce na sérii **NEBEZPEČNÁ ZVÍŘATA ČESKÉ REPUBLIKY**.

Minimálně jedna epizoda by měla být hotová do konce roku.

* V letošním roce jsme se poprvé účastnili akce 48 Hour Film Project. Jde o celosvětovou soutěž, ve které filmaři natáčejí film dle zadání ve lhůtě 48 hodin. Pražské kolo proběhlo v září a vylosovali jsme si žánr “film noir”. Ve filmu měl být použit jako rekvizita deštník, hláška: “Na to by přišel jenom génius.” a objevit se zde postava Bartoloměje Novosada, cestovatele a světoběžníka. Bohužel jsme film odevzdali o 35 minut později, čímž jsme se diskvalifikovali. I tak ale díky soutěži vznikl snímek **VÍTĚZOVÉ**.

TEST O CENY: JAK ZNÁŠ HRU NA VRAHA?

Odpovězte na pět jednoduchých otázek a pošlete nám odpovědi e-mailem na naši adresu duchacek@duchacek.com. Do předmětu uveďte SOUTĚŽ. Jeden vylosovaný získá DVD se sběratelskou edicí filmů **HRA NA VRAHA** a **HRA NA VRAHA, PART II**. Další tři obdrží odkaz na stažení soundtracku z druhého jmenovaného filmu zdarma. Uzávěrka soutěže je na Halloween, tzn. 31. 10. 2014.

1. Jak se jmenuje zabiják ze série Hra na vraha?

- a) Karel Novotný
- b) Jan Novák
- c) Martin Kuneš

2. Kolik obětí je v prvním dílu série?

- a) 4
- b) 5
- c) 6

3. Jaká je vrahova oblíbená zbraň (objevuje se v obou dílech)?

- a) mačeta
- b) nůž
- c) sekera

4. Hra na vraha, part II měla premiéru v letošním roce. Natočena ale byla v kterém roce?

- a) 2001
- b) 2002
- c) 2005

5. Který herec nehrál v žádném z dílů série?

- a) Filip Tomsa
- b) Filip Coufal
- c) Martin Hřib

Vaše odpovědi ve formě číslo otázky a písmeno odpovědi (např. 2b) zasílejte e-mailem na adresu: duchacek@duchacek.com. Uzávěrka je 31. října 2014.